

Existenta si timp

AlinD

Eu tac și nu mai spun, nimica
Nici de trecut și nici de viitor
Când, mă zdrobește-ncet, secunda
Orologiului bufnind necruțător

Prezentu-n, infinit se risipește
Ziua de ieri un vis, iar mâine, o himeră
Poetul trist doar la sfârșit mai speră
Când din condei, eternitatea-i crește

Cum pot să zic, că, eu exist aievea
Când degetul pe timp, nu pot să-l pun
Îl simt cum se prelinge-ncet din palmă
Iar eu privesc, cu, ochii de nebun

Ce mi-a fost dat, ce-mi este, dar și ce va fi
Doar întrebări iscoditoare zi de zi
Cum este ceaiul, ce-i băut din ceașca goală
Să vezi cum crește piatra grea de moară

Iarba în creșterea-i sfidează zorii
O salcie-și deplângere existență
Sinapsele-mi contestă existență
Si tot ce mai aud e' cântul mării.